

DE VOLKSKRANT - REVIEW

JORGE LUIS PRATS

04 November 2008

Pianist Prats is gloedvol, virtuoos en soepel

Muziek

Jorge Luis Prats

★★★★☆

► Cubaan maakt indruk met beheerste uitvoering Ravel en musicert recht uit het hart.

AMSTERDAM Flitsende dansen, duizelingwekkende glissando's: in de Amsterdamse serie Meesterpianisten debuteerde de Cubaan Jorge Luis Prats zondag met een optreden waarvoor de termen 'gloedvol' en 'gepassioneerd' tekortschieten. Latijns was het zeker: de 52-jarige Cubaan kreeg een volle Grote Zaal aan zijn voeten met Braziliaans en Spaans werk, voegde er een monument van de Franse pianoliteratuur aan toe, en zette ook muziek uit zijn geboorteland flink in de schijnwerpers.

Prats' staat van dienst is opmerkelijk. Meer dan dertig jaar geleden won hij het Pianoconcours Margu rite Long in Parijs. Eenmaal terug in Cuba, kreeg hij niet de kans door te breken in Europa en de Verenigde Staten. In 2008 lijkt voor Prats de weg naar de internationale top eindelijk vrij.

Teruggaan in de tijd bleek geen bezwaar. Met gemak schudde Prats zondag Ravels *Gaspard de la Nuit* uit zijn mouw. Met het moeilijke slotdeel, het grillige *Scarbo*, won hij in Parijs destijds de Ravelprijs. Nu maakte zijn uitvoering opnieuw indruk; detailrijk en beheerst tot het laatste moment. In de eerste twee delen spon Prats lijnen van mysterieuze lengte. Ze leidden soepel naar het virtueuze slot.

pag. 15

Zo'n spanningsboog ontbrak in Granados' cyclus *Goyescas*. Prats wist een melancholieke sfeer neer te zetten en toverde met uitstekend pedaalgebruik. Dat het soms langdradig uitpakte, viel voor een deel Granados (1867-1916) te verwijten, met zijn geregeld terugkerende afwisseling van diepgang en caf pianistiek.

Opzweepend was de 'moderne' *Tango* van de Cubaan Carlos Fari nas, waarin Prats de grenzen van de dynamiek en verschillende tempo's verkende. Grote dynamische verschillen werkten ook goed in *Bachianas brasileiras nr 4* van Villa-Lobos.

Excelleren kon Prats in Ravels *La valse*: onder zijn handen werd de piano tot een dansorkest dat in subtiele kleuren van de ene naar de andere melodie trok. Dat Prats van dansmuziek houdt, bleek uit drie salonachtige toegiften. Warmbloedig ging hij tekeer in *Danzas cubanas* van Ignacio Cervantes. Een *Mazurka en glissando* imponeerde. De smartlap *Siempre en mi coraz n* van Ernesto Lecuona charmeerde.

Conclusie: de eigenzinnige, recht uit het hart musicerende Prats heeft 'het'. Hij weet hoe hij een zaal moet veroveren. Primeur voor Prats en voor de serie Meesterpianisten: het recital is te zien op monteverdi.tv, een website die sinds een half jaar bestaat met registraties van liveconcerten.

Lonneke Regter

English Translation

Prats is a glowing, virtuoso and supple pianist

Cuban's poised performance of Ravel makes deep impression; he makes music straight from the heart.

Dazzling dances, breathtaking glissandi: the words 'passion' and 'glow' could hardly describe the debut of Cuban Jorge Luis Prats in the Amsterdam Master Pianist series. It was Latin all the way through: the 52-year old Cuban swept the Main Hall with Brazilian and Spanish music, he then added a monumental piece of French piano literature and finally he highlighted music from his native country.

Prats' career so far has been remarkable. Over thirty years ago he won the Margu rite Long Piano Competition in Paris. Once back in Cuba, he didn't have the opportunity to break through in Europe and the United States. In 2008 at last, Prats seems to have paved the way to the international top.

It proved not to be difficult at all to go back in time. Prats performed Ravel's *Gaspard de la Nuit* with the greatest ease. The terribly difficult finale, the tricky *Scarbo*, won him the Ravel Prize in Paris many years ago. This time, his performance once again made a great impression, full of detail and controlled until the very last moment. During the first two parts Prats spun yarns of mysterious length. They lead fluently to the virtuoso finale. Such narrative lacked in the Granados cycle *Goyescas*. Here, Prats created a melancholy atmosphere and worked magic with his sophisticated use of the pedal. Sometimes it all seemed a bit long-winded, mainly due to Granados (1876-1916) with his regular alternation of musical depth and lounge music.

Prats reached for the limits of the dynamic range by alternating tempi in the enlivening 'modern' *Tango* by the Cuban Carlos Fari nas. Great dynamics were also successfully applied to *Bachianas brasileiras no. 4* by Villa-Lobos. Prats excelled in Ravel's *La Valse*; he turned the piano into a dance orchestra and outlined the melodies in subtle colours. The choice of encores revealed Prats' love of dance music. He lived it up in warm-blooded *Danzas Cubanas* by Ignacio Cervantes. The *Mazurka en glissando* was impressive. The final tear-jerker *Siempre en mi coraz n* by Ernesto Lecuona was overall charming.

Conclusion: the original, straight-from-the-heart musician Prats has got 'it'. He knows how to capture an audience.

Something new for Prats and for the Master Pianist series: the recital can be (re)viewed on monterverdi.tv, a website for live streaming of classical concerts that was launched six months ago.

By Lonneke Regter